

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.12.2009
KOM(2009)667 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

**FEMTE RAPPORT FRA DEN EUROPÆISKE UNION OM DE NATIONALE
MEDDELELSER I HENHOLD TIL FN'S RAMMEKONVENTION OM
KLIMAÆNDRINGER**

(jf. artikel 12 i FN's rammekonvention om klimaændringer)

{SEK(2009)1652}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Baggrund.....	3
1.1.	De nationale forhold.....	4
1.2.	Opgørelse	5
1.3.	Politikker og foranstaltninger.....	5
1.4.	Fremskrivninger	6
1.5.	Virkninger, sårbarhed og tilpasning.....	9
1.6.	Finansielle ressourcer og teknologioverførsel	10
1.7.	Forskning og systematisk overvågning.....	11
1.8.	Undervisning, uddannelse og bevidstgørelse af offentligheden	12

1. BAGGRUND

Dette er den femte rapport fra Den Europæiske Union om de nationale meddelelser i henhold til artikel 12 i FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC).

Den Europæiske Union og dens 27 medlemsstater har nu i flere år både med nationale og fælles initiativer været aktive i kampen mod klimaforandringerne. I 2008 blev der taget et stort skridt med EU's vedtagelse af en integreret og omfattende pakke af politikker og foranstaltninger vedrørende energiproblemerne og klimaforandringerne. Pakken indeholder henstillinger om: vedvarende energikilder, EU's emissionshandelsordning (EU-ETS), medlemsstaternes fælles bestræbelser på at mindske emissioner fra sektorer uden for EU's emissionshandelsordning og geologisk lagring af CO₂, og pakken sætter specifikke mål for 2020. Pakken indeholder også retligt bindende forpligtelser til mindskelse af emissionerne af drivhusgasser med 20 % inden 2020 i forhold til 1990-niveauet. På samme tid som pakken om energi og klimaforandringerne blev vedtaget, blev en forordning om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner vedtaget, og en aftale blev indgået, der forpligter leverandørerne af fossile brændsler til at mindske emissionerne af drivhusgasser i hele brændselsproduktionskæden. Andre nye vigtige fremskridt er inddragelsen af luftfartsaktiviteter i EU's emissionshandelsordning og et nyt direktiv til fremme af rene og energieffektive køretøjer til vejtransport.

EU er aktiv i gennemførelsen af eksisterende politikker og udarbejder løbende nye politikker for at reagere på de skiftende omstændigheder. Udarbejdelsen af disse nye politikker understøttes af forskning i klimasystemet, forståelse af klimaforandringerne og fastlæggelse af mulighederne for begrænsning af klimaforandringerne og tilpasning hertil. En række projekter fokuserer på teknologier og strategier til begrænsning af drivhusgasemissionerne i specifikke økonomiske sektorer som energi og transport.

Disse politikker virker allerede, og for eksempel er energiforbruget per person i EU-27 faldet svagt siden 2003. Emissionerne af drivhusgasser er også faldet i perioden 1990-2007. Den primære energiintensitet har været faldende siden 1996. Anvendelsen af vedvarende energi er øget væsentligt.

Med de eksisterende foranstaltninger og anvendelsen af Kyoto-mekanismerne forventes EU-15 at leve op til Kyotomålene. Vejen frem mod 2020: ud fra fremskrivningerne forventes de eksisterende foranstaltninger at bevirke, at emissionerne fra EU-15 (undtagen LULUCF¹ (arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug)) stagnerer på 2010-niveauet, mens det forventes, at de samlede emissioner fra EU-27 mindskes svagt og i 2020 kommer ned på 2005-niveauet. Gennemføres nye foranstaltninger, viser fremskrivningerne, at emissionerne fra EU-27 vil fortsætte med at falde støt indtil 2020 med et samlet fald på 15 % i forhold til 1990-niveauet (selv om fremskrivningerne fra mange medlemsstater endnu ikke tager højde for de fulde virkninger af de nyligt fremlagte klimapolitikker).

Dataene fra 20 medlemsstater vedrørende LULUCF viser, at nettoabsorptionen generelt blev øget i perioden fra 1990 til 2007. Nettooptagelsen af CO₂ fra LULUCF forventes dog at mindskes hurtigt indtil 2020 og at nå 1990-niveauet. Derfor er det muligt, at nettoemissionerne af drivhusgasser fra LULUCF øges indtil 2020.

¹ Arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug.

Det er af afgørende betydning at mindske emissionerne af drivhusgasser for at undgå dramatiske klimaforandringer, men EU erkender også, at tidligere emissioner uundgåeligt vil slå igennem. Derfor har EU lanceret forskningsprojekter og taget initiativer med henblik på at forstå disse virkninger, udarbejde tilpasningsmodeller og hjælpe udviklingslandene med at styrke deres kapacitet til at modstå klimaforandringerne. Disse initiativer omfatter en mere samordnet tilgang til udviklingen af politikkerne, og der er affattet en hvidbog om den politiske kurs for EU i de kommende år.

EU tager handling inden for sine egne grænser, men bistår også i høj grad udviklingslandene med at bekæmpe fattigdom og nå FN's millenniumsudviklingsmål. Bekæmpelsen af klimaforandringerne er en integreret del af disse aktioner. I de senere år er det specifikke samarbejde omkring klimaforandringerne blevet styrket betydeligt på en række forskellige områder. EU's finansielle bidrag vedrørende klimaforandringerne er øget støt i de seneste par år.

EU erkender, at det er vigtigt, at der er et bredt offentligt kendskab til problemerne, og fremhæver betydningen af undervisning og uddannelse. Til udarbejdelsen af denne rapport blev der afholdt en 6 uger lang høring, der opfordrede til feedback fra europæiske organisationer, der er aktive på områder vedrørende klimaforandringerne. Denne feedback har bidraget til at forbedre visse oplysninger i denne rapport. Derudover blev der udtrykt en række synspunkter om de nylige fremskridt i EU's klimapolitik. Langt størsteparten var positive, navnlig med hensyn til den nylige energi- og klimapakke, men der blev også påpeget visse problemer og angivet områder, hvor der er behov for en yderligere indsats.

EU's mål på mellemlang sigt er at begrænse den gennemsnitlige globale temperaturstigning til mindre end 2 °C i forhold til det førindustrielle niveau. Hvis den nuværende tendens for emissioner fortsætter, vil denne grænse muligvis være overskredet allerede i 2050. Et betydeligt tilpasningsarbejde er nødvendigt, selv hvis den globale gennemsnitlige temperaturstigning skal holdes på under 2 °C.

EU er af den opfattelse, at der er tre vigtige udfordringer, der skal tages fat på for at nå dette mål: mål og tiltag, finansiering og opbygning af et effektivt globalt CO₂-marked. Den internationale aftale om tiden efter 2012 skal være ambitiøs og omfattende, fastsætte indbyrdes rimelige reduktioner for alle industrilande og omfatte hensigtsmæssige tiltag for udviklingslandene til at begrænse deres emissioner. Hvis en sådan aftale sikres, har EU forpligtet sig til at øge sine reduktionsmål til 30 % fra de 20 %, der allerede er bindende.

1.1. De nationale forhold

Befolkning

- EU består efter Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse den 1. januar 2007 af 27 medlemsstater. Befolkningen i EU-27 vokser fortsat med ca. 0,3 % årligt, hvilket også var tendensen, da den fjerde rapport blev udarbejdet.

Økonomi

- Det samlede bruttonationalprodukt i EU-27 er vokset støt (ca. 2,3 % i perioden 1997-2007), hvilket hovedsagelig skyldes den stærke vækst i servicesektoren.

Energi

- Det totale primære og endelige energiforbrug voksede i perioden 1997-2007 (ca. 0,5 % årligt), men forbruget er stagneret i de seneste år.
- Den tendens, der blev fremhævet i den fjerde rapport vedrørende et skift i den primære brændselssammensætning fra kul til gas, er fortsat. Væksten i vedvarende energi (især stimuleret af energikilderne vind og biomasse) har samtidig været voksende siden 2002.
- EU's afhængighed af import af fossilt brændstof er steget hurtigere i perioden efter den fjerde rapport, hvilket fører til problemer for energisikkerheden.

Transport

- Stigningen i det endelige energiforbrug skyldes hovedsagelig den fortsatte vækst i transportsektorens efterspørgsel efter energi.
- Både godstransporten og passagertransporten er vokset kraftigt siden 1990. Stigningen i passagertransporten er så småt ved at vise tegn på at være frakoblet den økonomiske vækst.

Arealanvendelse, landbrug og skovbrug

- Generelt er anvendelsen af jord til landbrug gået tilbage i de fleste medlemsstater med omkring 10 % fra 1990 til 2005. Skovbrugsarealerne (med undtagelse af andre træbevoksede arealer) er steget med omkring 8 % i samme periode.

1.2. Opgørelse

- De samlede emissioner af drivhusgasser i EU-27 (uden LULUCF) faldt med 9,3 % fra 1990 til 2007. I EU-15 faldt de samlede emissioner af drivhusgasser med 4,3 % i samme periode. I både EU-27 og EU-15 er de største relative ændringer sket i affaldssektoren, hvor emissionerne af CH₄ fra kontrollerede lossepladser er faldet kraftigt.
- Udledningen af drivhusgasser (uden LULUCF) i EU-15 har i de seneste fem år i gennemsnit ligget 3,1 % under basisåret.
- Emissionerne af drivhusgasser faldt med 1,2 % i EU 27 og med 1,6 % i EU-15 i 2007 i forhold til 2006. Dette skyldes i høj grad reduktionen af CO₂-emissioner fra husholdninger og servicesektoren, idet vejret var varmere i 2007 i forhold til året før, og at der skete et skift i købet af brændselstyper (i 2007 i forhold til 2006 og 2008) pga. ændringer i brændselspriserne.

1.3. Politikker og foranstaltninger

- Mange eksisterende EU-politikker og –foranstaltninger bliver styrket med henblik på at opfylde målene i den integrerede pakke om energi og klimaændringer.
- EU har forpligtet sig til inden 2020 at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 20 % i forhold til 1990-niveauet og forpligter sig til at øge dette mål til 30 %, hvis der indgås en tilfredsstillende international aftale.

- EU har forpligtet sig til, at 20 % af det samlede endelige bruttoenergiforbrug skal komme fra vedvarende energikilder (herunder elektricitet, varme og transport) inden 2020 og har et mål om, at i 2020 skal andelen af energi fra vedvarende energikilder i alle former for transport være på mindst 10 % af det endelige energiforbrug i transportsektoren.
- EU har forpligtet sig til en reduktion på 20 % af det samlede forbrug af primærenergi inden 2020 i forhold til en situation, hvor den hidtidige praksis fortsættes.
- EU's emissionshandelsordning er nu trådt ind i sin anden fase (2008-2012) og er styrket med de erfaringer, der er gjort i første fase (2005-2007). En yderligere styrkelse og udvidelse er planlagt for fase III, herunder inddragelse af luftfartssektoren i ordningen (allerede fra 2012).
- Den nylige udvikling omfatter også ny lovgivning for reduktionen af drivhusgasser fra sektorer, der ikke er dækket af EU's emissionshandelsordning, CO₂-opfangning og CO₂-lagring, præstationsnormer for emissioner fra nye personbiler, produktion af transportbrændsel og energieffektive køretøjer til vejtransport.
- En vellykket afslutning på de internationale forhandlinger om klimaforandringerne i København i december 2009 prioriteres højt af EU.

1.4. Fremskrivninger

- Inden for rammerne af Kyotoprotokollen har EU-15 fastsat et mål om at reducere emissionerne med gennemsnitligt 8 % mellem 2008 og 2012 i sammenligning med basisårets emissionsniveau. Fremskrivningerne over emissionerne af drivhusgasser i EU-15 viser, at disse i 2010 vil ligge 7,5 % under basisårets emissionsniveau (de eksisterende foranstaltninger reducerer emissionerne med 320 mio. t i forhold til basisårets emissionsniveau på 4266 mio. t). Gennemførelsen af yderligere foranstaltninger forventes at bevirke en yderligere reduktion i emissionerne fra EU-15, så niveauet i alt vil ligge 9,2 % under basisårets emissionsniveau (disse foranstaltninger reducerer emissionerne med yderligere 73 mio. t i forhold til basisåret). Emissionerne fra EU-15 forventes derfor i 2010 at være 1,2 procentpoint under Kyotomålet for 2010, når man tager højde for de nationale politikker og foranstaltninger.
- EU-medlemsstaternes påtænkte anvendelse af fleksible mekanismer forventes at bevirke en forøgelse af de projekterede emissionsrettigheder for EU-15 i forpligtelsesperioden med *yderligere* 2,2 % i forhold til basisåret og nå op på 94,2 % (93 mio. t), mens anvendelsen af CO₂-dræn forventes at bevirke en *yderligere* forøgelse på 1,0 % til 95,2 % (42 mio. t) i forhold til basisårets emissionsniveau. Derudover forventes EU-ETS-operatøernes erhvervelser af emissionskreditter fra fleksible mekanismer at øge de projekterede emissionsrettigheder i forpligtelsesperioden med *yderligere* 1,4 % til 96,6 % (61,2 mio. t) i forhold til basisårets emissionsniveau.

Diagram - 1 Drivhusgasemissioner og –fremskrivninger i EU-15 (med undtagelse af LULUCF) med hensyn til scenarierne "med eksisterende foranstaltninger" og "med yderligere foranstaltninger" for perioden 1990-2020.

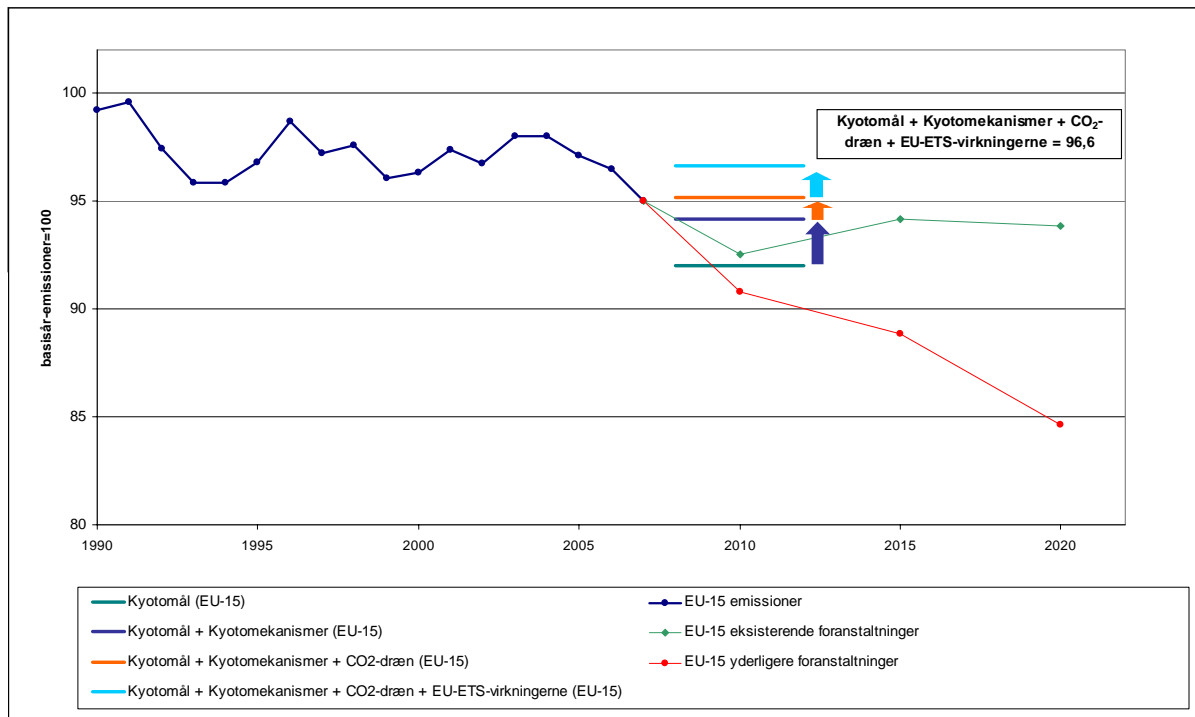
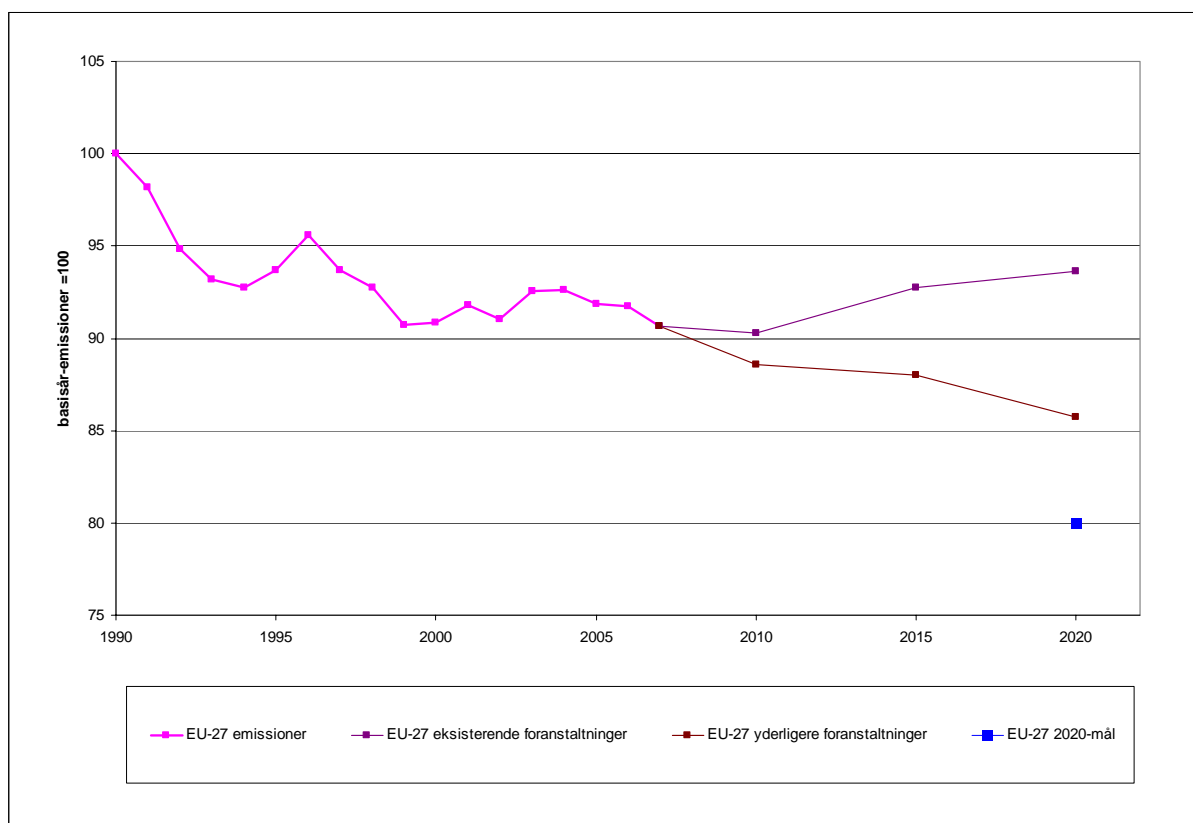

Diagram – 2 Drivhusgasemissioner og –fremskrivninger i EU-27 (med undtagelse af LULUCF) med hensyn til scenarierne "med eksisterende foranstaltninger" og "med yderligere foranstaltninger".

Bemærkning: Indekset på den vertikale akse indikerer basisåret for EU-15, dvs. emissionerne i 1990 af CO₂, CH₄ og N₂O og emissionerne i 1995 af f-gasser (med undtagelse af Østrig, Frankrig og Italien, hvor 1990 er basisåret for f-gasser). Dette betyder, at værdien for 1990 for EU-15 ikke er nøjagtig 100. Eftersom EU-27 ikke har et fælles Kyotomål og derfor intet fælles basisår, er 1990-emissionerne fra EU-27 indikeret på den vertikale akse.

- Hvis der ud over nationale foranstaltninger tages højde for medlemsstaternes påtænkte anvendelse af Kyotomekanismerne, CO₂-lagring og virkningerne af EU's emissionshandelsordning, forventes EU-15 at skyde over målet med 5,8 procentpoint i 2010 (emissionerne er fremskrevet til 3677 mio. t).
- Emissionerne af drivhusgasser fra EU-27 forventes i 2010 at ligge 9,7 % under 1990-niveauet som følge af gennemførte foranstaltninger og 11,4 % under 1990-niveauet i 2010, når der også tages højde for de påtænkte foranstaltninger.
- Det ventes nu, at emissionerne fra EU-27 i 2020 vil være 6,4 % under 1990-niveauet i henhold til scenariet "med eksisterende foranstaltninger" og 14,3 % under 1990-niveauet i henhold til scenariet "med yderligere foranstaltninger", hvilket skal sættes op mod EU's mål om en reduktion af emissionerne på 20 % i forhold til 1990-niveauet. De fleste medlemsstater (16) har dog ikke medregnet EU's klima- og energipakke for 2020 i deres fremskrivninger.
- 20 medlemsstater har ikke medregnet følgerne af den finansielle krise i deres sidste fremskrivningsskøn.

1.5. Virkninger, sårbarhed og tilpasning

- Efter den fjerde rapport er der gjort store fremskridt med vurderingen af virkningerne af klimaforandringerne og i udviklingen af tilpasningspolitikker i Europa.
- Den fjerde vurderingsrapport fra Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) fra 2007 gav omfattende beviser på, at klimaforandringerne skyldes menneskeskabte emissioner af drivhusgasser, og gav et nyt skub til forskning i klimaforandringer og til udviklingen af klimapolitikker i Europa. Europæiske forskere har ydet et stort bidrag til dette ved at støtte processen og fremlægge nye beviser, der støtter denne vurdering.
- Efter den fjerde vurderingsrapport er der konstateret større ændringshastigheder. Rapporter fra Det Europæiske Miljøagentur (EEA), EF's Fælles Forskningscenter (FFC) og projekter støttet med midler fra rammeprogrammet for forskning har givet nye beviser på, at klimaforandringerne vil have betydelige følger i Europa og uden for Europa. Der ydes støtte til et antal nye forskningsprogrammer, der sigter mod at øge forståelsen af tilpasningsaspekterne.
- EU har fastlagt en mere samordnet tilgang til udviklingen af politikker og har offentliggjort en hvidbog om tilpasning til klimaforandringerne for at fastsætte den politiske retning for EU i de kommende år. EU arbejder for tiden på at udarbejde tilpasningsrammer med henblik på at mindske EU's sårbarhed over for virkningerne af klimaforandringerne. Disse rammer vil komplettere og styrke de initiativer, der iværksættes af EU's medlemsstater. Hvidbogen om tilpasning blev offentliggjort i april 2009.
- EU har iværksat en række initiativer, der kan hjælpe udviklingslandene i deres bestræbelser på at tilpasse sig klimaforandringerne. Den globale klimaalliance, der blev søsat i 2007 med det mål at intensivere samarbejdet mellem EU og udviklingslandene, har for eksempel fornyet EU's forpligtelse til at integrere klimaspørgsmålet i udviklingssamarbejdet, og den yder teknisk og finansiel støtte vedrørende tilpasning til de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater.
- Europa-Kommissionen er ved at oprette en europæisk oplysningscentral med de nyeste og mest aktuelle oplysninger – et it-redskab og en database om virkningerne af klimaforandringerne, sårbarhed og bedste praksis med hensyn til tilpasning.
- Tilpasningen til klimaforandringerne hæmmes af den store usikkerhed om de fremtidige klimatiske forhold – nedbør, solskin, temperaturer – på lokalt niveau. Et langfristet system til overvågning af planeten er en nødvendig forudsætning for at mindske denne usikkerhed. EU er i færd med at oprette et sådant system med

initiativet vedrørende global miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES)² og det europæiske havobservations- og -datanetværk³.

1.6. Finansielle ressourcer og teknologioverførsel

- Efter den fjerde rapport er der blevet anvendt mere præcise og detaljerede kategoriseringer af projekterne vedrørende klimaforandringer for derigennem at skabe et tydeligere billede af de midler, der afsættes til de forskellige aktiviteter vedrørende klimaforandringer. Riemarkørerne anvendes i stigende grad til at bestemme i hvor grad projekterne vedrører klimaforandringerne.
- EU's finansielle støtte⁴ fra udviklingsprojekter under eksterne samarbejdsprogrammer, der vedrører klimaforandringerne i tredjelande, er steget støt fra 160 mio. EUR i 2004 til 318 mio. EUR i 2007⁵. Disse projekter er ikke projekter under CDM-mekanismen (mekanismen for bæredygtig udvikling).
- Betydningen af at handle på området for tilpasning til klimaforandringerne er steget støt, hvilket fremgår af de stigende finansielle midler⁶, der er afsat hertil.
- Kommissionens meddelelse "Flere internationale midler til klimafinansiering: Et europæisk koncept for en aftale i København", der blev vedtaget den 10. september 2009, er en model for øget finansiell finansiering til hjælp til udviklingslandene med at bekæmpe klimaforandringerne. Meddelelsen fremhæver, at spørgsmålet om finansiering er centralt for udsigterne til at indgå en ambitiøs aftale i København.
- Der findes et antal nye finansielle mekanismer og initiativer til støtte af dette øgede fokus på klimaforandringerne såsom Verdensfonden for Energieffektivitet og Vedvarende Energi (GEEREF), den globale klimaalliance (GGCA) og EU/ACS-energiordningen, der selv om den har et andet anvendelsesområde yder et væsentligt bidrag til kampen mod klimaforandringerne.
- Klimaforandringerne er et af de store emner inden for EU's syvende rammeprogram for forskning og er omdrejningspunktet i et antal initiativer og projekter, der har det specifikke mål at hjælpe udviklingslandene vedrørende aspekter af klimaforandringerne. Institutionerne fra lande, der ikke er bilag-1-parter, har siden 2004 modtaget 19,3 mio. EUR fra EU til forskningsaktiviteter.

² Global miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES) - for en sikrere planet, Bruxelles, 12.11.2008, KOM(2008) 748 endelig.

³ Building a European marine knowledge infrastructure: Roadmap for a European Marine Observation and Data Network, SEK(2009) 499 (endelig) af 4.4.2009 (foreligger ikke på dansk).

⁴ Fra støtte fra Europa-Kommissionen – GD AIDCO's projektdatabase

⁵ Disse tal omfatter støtte til tre (Rusland, Ukraine og Tyrkiet) bilag I-parter (UNFCCC), hvor et EU-instrument både omfatter lande under bilag I og udenfor. For 2004 beløber dette sig til 3,95 mio. EUR. Dette beløb er for 2005 på 2,8 mio. EUR, for 2006 på 4,3 mio. EUR og for 2007 på 22 mio. EUR.

⁶ Tallene er for projekter, der specifikt omhandler tilpasning, og omfatter ikke projekter, der drejer sig om afbødning af klimaforandringerne og indeholder aspekter af tilpasning. Det samlede tal for alle tilpasningsaktiviteter er sandsynligvis højere.

1.7. Forskning og systematisk overvågning

- Efter den fjerde rapport er der på EU-niveau sket nøgleudviklinger inden for forskningen i klimaforandringerne, navnlig inden for det syvende rammeprogram (RP7) for forskning og teknologisk udvikling, der begyndte i 2007:
- Det syvende rammeprogram samlede budget beløber sig til 50,52 mia. EUR for perioden (2007-2013), hvilket i årligt gennemsnit er en stigning på 65 % i forhold til budgettet for det sjette rammeprogram (RP6). RP7's struktur er større og mere integreret med fire hovedområder – "Samarbejde", "Mennesker", "Idéer" og "Kapaciteter" (med et femte Euratom-særprogram på 2,75 mia. EUR omkring nuklear forskning). Bæredygtig udvikling er blevet integreret som en del af og en målsætning for al EU-forskning.
- Området "Samarbejde" (64 % af RP7-budgettet) består af ti emner, der omfatter "Miljø (herunder klimaforandringer)"⁷, der har fået 1,89 mia. EUR for perioden 2007-2013, hvoraf 14 % af finansieringen efter 2007 er gået til klimaforskningsprojekter om klimasystemet, forståelse af virkningerne af klimaforandringerne og bestemmelse af mulighederne for afbødning og tilpasning.
- Forskningsprojekter, der er finansieret i henhold til temaer som rummet, global miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES), energi, transport, landbrug og fiskeri, der er dele af det syvende rammeprogram "Samarbejde"-del, bidrager til forskning om klimasystemet, forståelse af klimaforandringernes virkninger og bestemmelse af mulighederne for afbødning og tilpasning. Yderligere klimarelaterede forskningsprojekter får støtte under det syvende rammeprogram dele "Mennesker", "Idéer" og "Kapaciteter". Udgifterne til klimaforskning inden for EU rammeprogrammet efter 2003 vurderes til at beløbe sig til næsten 570 mio. EUR.
- Forskningsprojekter finansieret på GMES-områderne (1,43 mia. EUR i syvende rammeprogram), energi (2,35 mia. EUR), transport (4,16 mia. EUR) og landbrug og fiskeri (1,93 mia. EUR) bidrager til forskning, der er af betydning for gennemførelsen af afbødnings- og tilpasningsforanstaltningerne, herunder udvikling af de relevante teknologier. En stor del af den forskning, der foretages på disse områder, vedrører begrænsningen af emissionerne af drivhusgasser.
- EU har vedtaget en strategisk plan med henblik på at fremskynde udviklingen og udbygningen af omkostningseffektive CO₂-fattige teknologier gennem fælles strategisk planlægning og en mere effektiv gennemførelse af programmerne.
- Under den strategiske energiteknologiplan (SET-plan), der blev vedtaget i 2007, fokuserer forskningen i CO₂-fattig teknologi på de teknologier, der bedst kan understøtte bestræbelserne på at nå EU's "20-20-20"-mål (20 % større energieffektivitet, 20 % vedvarende energi og en reduktion på 20 % af

⁷ Under RP6 var forskning i klimaforandringerne hovedsagelig finansieret under det sekundære tema "Bæredygtig udvikling, globale miljøændringer og økosystemer". Særlige foranstaltninger til støtte af "internationalt samarbejde" støttede også i stort omfang et internationalt samarbejde om miljømæssig bæredygtighed, økosystemernes bæredygtighed og fødevarerikkerhed, når dette direkte vedrørte klimaforandringerne i udviklingslandene.

emissionerne af drivhusgasser) inden 2020. SET-planen trækker hovedsageligt på RP7-midlerne ("Energi"). Ud over de normale RP7-bidrag er der i 2009 afsat midler under den europæiske økonomiske genoprejsningsplan til forskning i vindenergi (565 mio. EUR) og CO₂-opsamling og -lagring (1050 mio. EUR). Disse midler skal anvendes inden udgangen af 2010. Yderligere forslag til supplerende bidrag til SET-planen er under forberedelse.

- Under RP7 er et nyt redskab – kendt som fælles forskningsinitiativer⁸ – der kombinerer investeringer fra den private sektor og/eller nationale og europæisk finansiering, blevet udformet. De fælles teknologiinitiativer Clear Sky, Hydrogen og Fuel Cell har direkte til formål at begrænse emissionen af drivhusgasser i forbindelse med anvendelser inden for luftfart og landtransport og vedrørende stationære anlæg.
- Under RP7 er internationalt samarbejde blevet integreret, og alle forskere eller institutioner fra tredjelande kan deltage i forslagsindkaldelser. Derudover er der under samarbejdsprogrammet projekter, der specifikt fokuserer på internationalt samarbejde. Hidtil er 6 % af deltagerne kommet fra tredjelande, herunder udviklingslandene.
- Klimaforskningen under EF's Fælles Forskningscenter (samlet budget på 1,75 mia. EUR i RP7) har givet nyttige bidrag, der har været til gavn ved udformningen af EU's politikker om klimaforandringerne, og har desuden styrket den videnskabelige viden om klimaforandringerne.
- Og endelig er der oprettet Det Europæiske Forskningsråd, der som målsætning har at fremme banebrydende forskning, der foreslås af de førende forskere selv. Det Europæiske Forskningsråd vil arbejde som et nationalt forskningsråd, men på EU-niveau, og vil også være ansvarlig for projekternes gennemførelse.

1.8. Undervisning, uddannelse og bevidstgørelse af offentligheden

Der er sket store udviklinger i EU efter den fjerde rapport om de nationale meddelelser, herunder:

- Informationskampagner om klimaforandringerne
- Klimaforandringskampagne (2006-2009)
- EU-kampagne for bæredygtig energi (2005-2011)
- Klimaforandringskampagne (2007-2009)
- "Borgmesteraftale" om energi og klima (fra 2008 og igangværende)
- Nyt program om livslang læring (2007-2012), hvor et øget antal undervisnings- og uddannelsesprojekter vedrører klimaforandringerne

⁸ De specifikke strukturer til gennemførelse af fælles teknologiinitiativer er juridisk uafhængige med eget budget og personale. Europa-Kommissionen er stiftende medlem af hvert fælles teknologiinitiativ og har vetoret på et antal forudbestemte områder.

- Eurobarometers undersøgelse af EU-borgernes holdning med hensyn til klimaforandringerne (2008 og 2009)
- Eco Agents, der er Miljøagenturets websted for børn (fra 2008 og igangværende)
- Udvikling af en lang række internetressourcer og –redskaber med henblik på at øge offentlighedens kendskab til klimaforandringerne og udbrede lærerigt oplysningsmateriale
- Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi blev oprettet i 2009 for at støtte nye måder at skabe og fremme innovation i EU. Agenturets prioriterede opgaver omfatter vedvarende energi og afbødning af og tilpasning til klimaforandringerne.

Den fulde tekst af EU's femte rapport om de nationale meddelelser er medtaget i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, der består af fire bind (del 1, 2a, 2b og 3).